

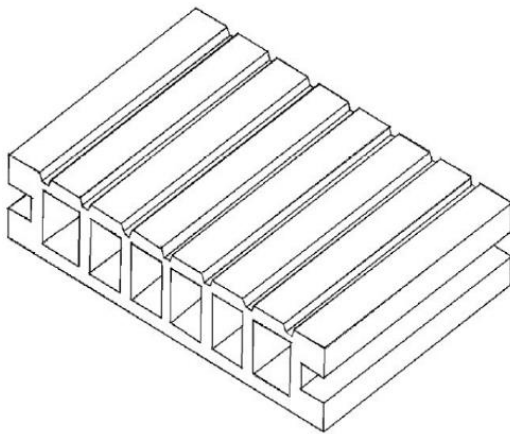
Przy montażu należy przestrzegać zaleceń montażu podanych w niniejszej instrukcji oraz kierować się obowiązującymi normami budowlanymi. Montaż należy wykonywać na odpowiednio przygotowanym podłożu w dogodnych warunkach atmosferycznych. Zalecany zakres temperatur podczas montażu produktów wynosi od +5°C do +25°C, podczas użytkowania wynosi od -30°C do + 40°C.

Producent nie odpowiada za szkody powstałe wskutek nieprzestrzegania ustalonego zakresu temperatur dla montażu i użytkowania produktów.

System deski tarasowej obejmuje następujące wyroby wykonane z kompozytu pyłu drzewnego i PVC:

40 mm x 20 mm x 2400 mm

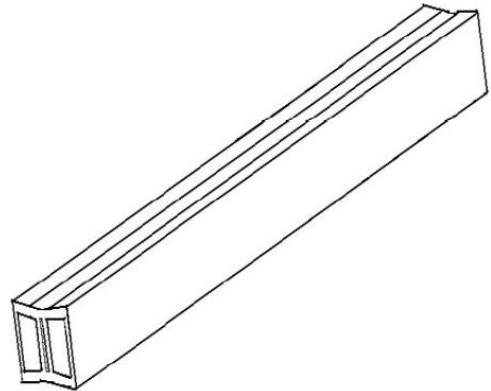
Deska komorowa reflowana
145 mm x 24 mm x 2400 mm
lub 140 mm x 22 mm x 2400 mm

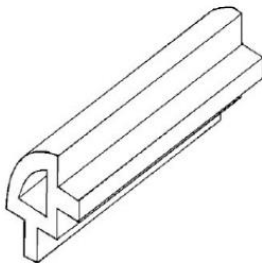
Wkręty mocujące
Sihga 4 x 40 mm

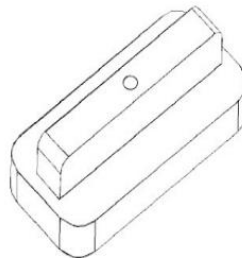
Legar komorowy
40 mm x 35 mm x 2400 mm

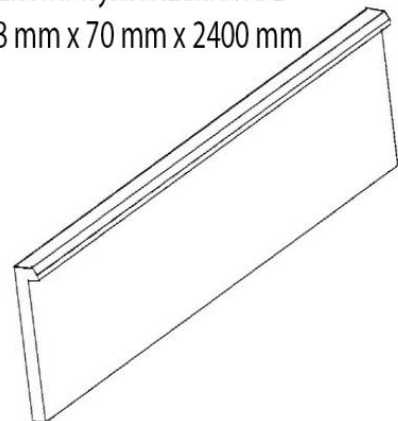
Łącznik narożny (ćwierćwałek)
34 mm x 24 mm x 2400 mm

Klips łączący

Listwa wykończeniowa L
18 mm x 70 mm x 2400 mm

Standardowy montaż tarasu na legarach dokonujemy za pomocą klipsów systemowych (łączyjących), które wymuszają odstęp między deskami. Boczne strony tarasu można zamaskować za pomocą listew osłonowych. Odstęp desek od stałych elementów i konstrukcji powinien wynosić minimum 10 mm. Do ułożenia 1m² tarasu potrzebujemy 6,7 mb deski (deska 22x14x2400 mm), około 3 mb legara i klipsów (op. 18 szt.).

Prace przy deskach tarasowych systemu Winfloor można wykonać w podobny sposób jak przy deskach drewnianych z użyciem standardowych narzędzi. Do cięcia kompozytów zalecane jest stosowanie brzeszczotów z drobnymi zębami albo piły tarczowej do cięcia PVC lub płyt wiórowych.

Przygotowanie podłoża:

Podłoże przeznaczone do montażu systemu desek tarasowych powinno być stabilne, suche, twarde i wyrównane. Należy uwzględnić odpowiedni spadek w celu ułatwienia odpływu wody, zgodnie z zasadami projektowania tarasów.

Taras można montować na powierzchni takiej jak:

- beton o grubości 10 – 15 cm,
- ubity piasek o grubości 10 – 15 cm ustabilizowany cementem z zatopionymi bloczkami betonowymi,
- wylewka betonowa
- płyta żelbetowa
- konstrukcja stalowa lub drewniana o odpowiednio

przygotowanym rusztowaniu, przystosowanym do przyjmowania odpowiednich obciążeń, zgodnie ze sztuką budowlaną.

W przypadku montażu tarasu na podłożu gruntowym należy liczyć się z możliwością ruchów podłoża w okresie zimowym, co przełoży się na powierzchnię tarasu, za co Firma Windoor Paweł Redestowicz nie bierze odpowiedzialności.

Montaż legarów:

Legary to elementy, na których opiera się cała konstrukcja tarasu. Montaż tarasu wykonujemy na legarach systemowych całkowicie przylegających do podłoża. Układamy je w odstępach max. 40 cm, lub max 30 cm w przypadku deski „promocyjnej”, równolegle do siebie, prostopadłe do spadku podłoża. Od ścian, fasad i innych elementów stałych, do których będzie przylegał taras zaleca się dylatację 5 – 10 mm (uzależnione od temperatury panującej podczas montażu). Przerwy dylatacyjne są niezbędne dla właściwego zachowania się elementów podczas użytkowania oraz do swobodnego odpływu wody pod deskami.

W przypadku czołowego łączenia legarów zaleca się zachowanie dylatacji 10 mm. Legary należy przytwierdzić do podłoża w odpowiedni sposób (w

zależności od materiału konstrukcji i podłoża) kołkami rozporowymi 6 x 80 mm, kotwami albo wkrętami. Każdy legar musi być przymocowany do podłoża przynajmniej, co 60 cm.

W przypadku montażu tarasu na istniejącej konstrukcji lub wspornikach, legary systemowe należy zastąpić elementami ze stali, drewna lub aluminium.

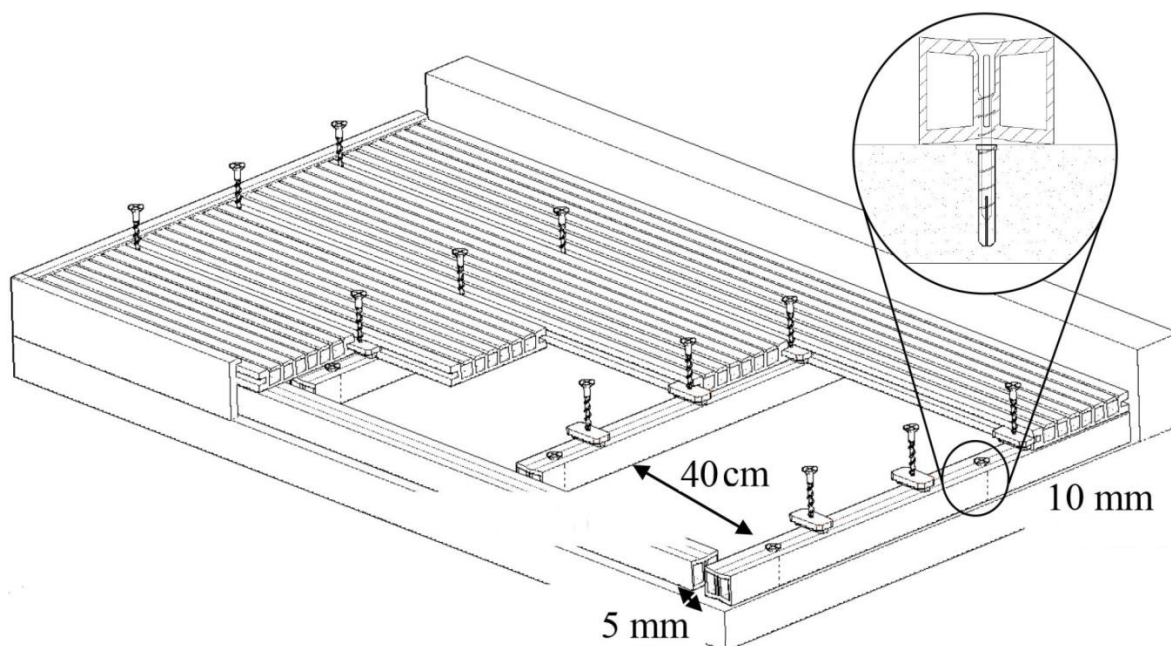
Nośność tych elementów musi uwzględniać dodatkowy ciężar podłogi i być zgodna z przepisami budowlanymi.

W przypadku czołowego łączenia desek lub wykonania skosów tarasu należy pamiętać o zamontowaniu dodatkowego legara, tak, aby końcówki każdej deski wspierały się na oddzielnym legarze i były przymocowane oddzielnymi klipsami.

Podczas wykonywania łączeń nietypowych, np. narożników pod kątem 45°, legar należy umieścić pod każdą deską oddzielnie tak, aby końcówki desek wspierały się na oddzielnym legarze. Należy pamiętać o pozostawieniu 10 mm przerwy między deskami i legarami, aby umożliwić swobodną dylatację materiału.

Uwagi:

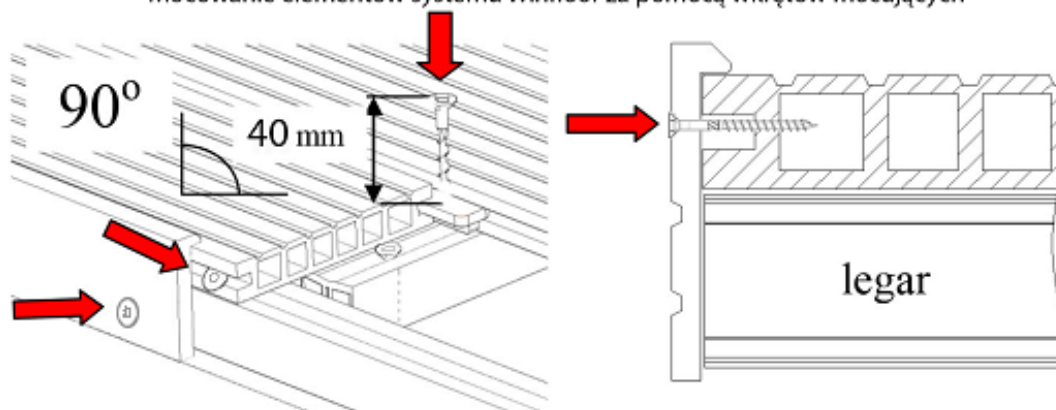
- Nie należy układać legarów w pozycji pionowej.
- Dla deski standardowej odległość między legarami max 40 cm, dla promocyjnej max 30 cm.
- Dopuszcza się układanie desek tarasowych bezpośrednio na profilach drewnianych, aluminiowych lub stalowych ocynkowanych. W tym przypadku należy stosować się do wytycznych producentów tych profili, gdyż każdy producent, w zależności od ich wymiarów może zalecać inne odległości pomiędzy punktami podparcia.
- W przypadku legarów drewnianych należy stosować odpowiednio przygotowane i zaimpregnowane legary wykonane z twardych gatunków drewna. Zastosowanie legarów z miękkiego drewna spowoduje zbyt wczesne ich zbutwienie, co doprowadzi do uszkodzenia tarasu. W żadnym z tych przypadków Windoor nie bierze odpowiedzialności za trwałość i stabilność całej konstrukcji.
- Należy pamiętać, że max odstęp pomiędzy legarami nie może przekraczać 40 cm licząc od krawędzi sąsiednich legarów
- Dla znacznego natężenia ruchu (np. droga komunikacyjna dla pieszych, schody) lub wystąpienia na tarasie znacznych sił skupionych, odległości pomiędzy punktami podparcia legarów jak i odległości pomiędzy nimi należy odpowiednio zagęścić.
- Każdy koniec deski powinien być podparty legarem. Każdy pojedynczy legar musi mieć przynajmniej 3 punkty mocowania.
- Przy wierceniu otworów w celu przymocowania legara do podłoża, należy zachować układ otworów naprzemienny, raz lewa, raz prawa komora mocowanego legara, tzw. mijanka.
- Powierzchnie tarasowe tzw. „pływające” – jedynym akceptowanym przez producenta rozwiązaniem jest spójna konstrukcja z legarów aluminiowych lub stalowych.

Montaż desek:

Deski układamy prostopadle w stosunku do legarów i jeśli to możliwe wzdłuż spadku podłoża. Deski mocujemy za pomocą klipsów przykręcanych do legarów wkrętami dołączonymi do zestawu. Klipsy mocujące gwarantują dylatację pomiędzy deskami 3 – 5 mm. Muszą one znaleźć się po obu stronach deski, naprzeciwko siebie. Łączenie desek na długości należy wykonywać na przemian deska cała i łączona, z zachowaniem dylatacji 5 mm. W przypadku wystąpienia potrzeby wzdłużnego docięcia desek, należy przyjąć, iż cięcie powinno być nie dalej niż 6 mm od ściany wewnętrznej komory deski. Pamiętajmy, aby krańce desek spoczywały na oddzielnych legarach.

Mocowanie elementów systemu Winfloor za pomocą wkrętów mocujących

Przy pracach należy uwzględnić zmiany kurczliwości materiału pod wpływem temperatury oraz zachować odpowiednie dylatacje przy łączeniu desek na długości.

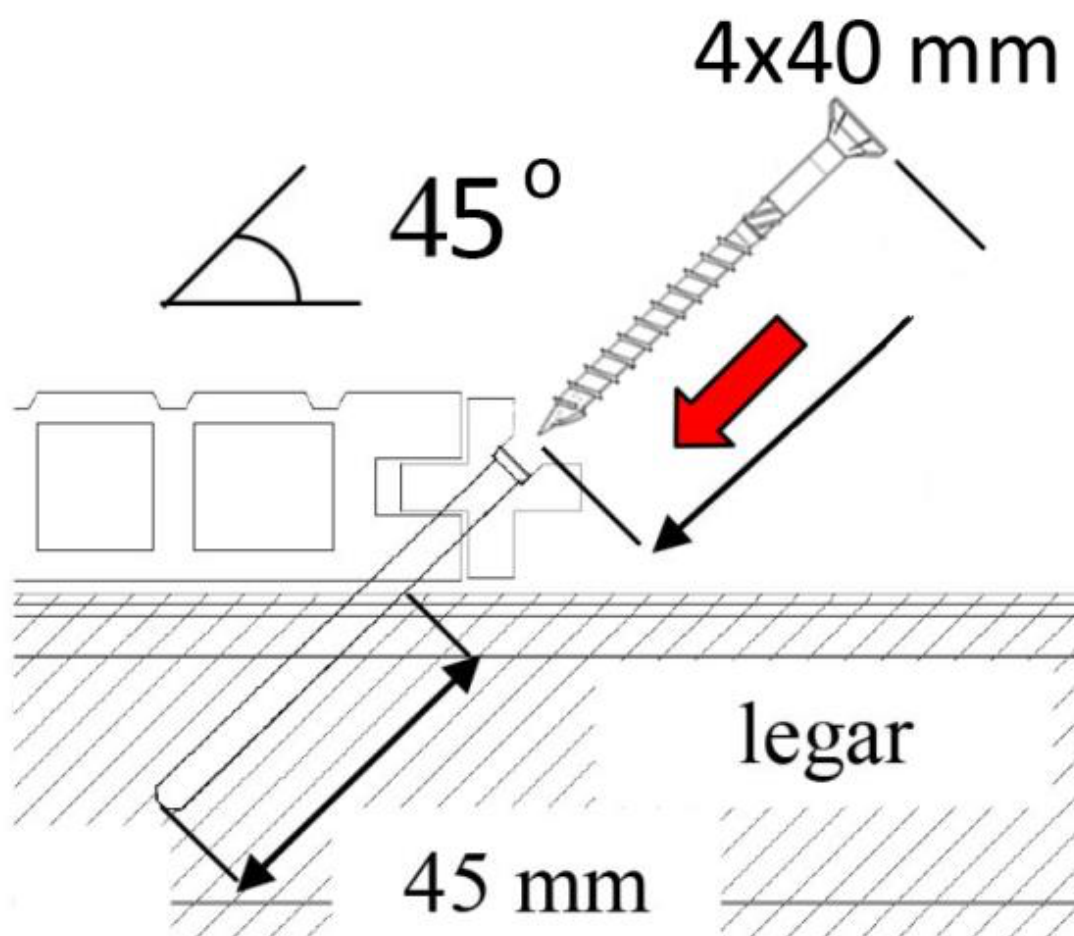
Szerokość dylatacji w [mm]			

Łączna długość desek	Różnica między temperaturą przechowywania i montażu		
	10 °C	20 °C	30 °C
200 cm	4	5	6
400 cm	8	10	12
600 cm	12	15	18

Korzystając z dodatkowych elementów systemu możemy ułożyć podłogę bez odstępów między deskami. Rozwiązanie takie można stosować **jedynie w wypadku pomieszczeń zamkniętych**.

W takim przypadku montujemy deski za pomocą łącznika krzyżakowego, w którym następnie nawiercamy otwory pod elementy mocujące podłogę do podłoża. Otwory wykonujemy w łączniku krzyżakowym pod kątem 45° do podłoża. Nawiercamy je pod wkręt lub kołek rozporowy w łączniku krzyżakowym przed dołączeniem kolejnego stopnia. Pamiętajmy, że prawidłowy montaż podłogi musi zapewniać swobodny spływ wody z powierzchni.

Gdy wszystkie deski są już zamocowane możemy przystąpić do wyrównywania desek na brzegach tarasu za pomocą piły. Wykańczanie brzegów desek możemy przeprowadzić na kilka sposobów. W celu zamaskowania brzegów desek można zastosować zaślepki profili desek natomiast w celu zamaskowania brzegów wraz z legarami zastosować listwę wykończeniową. Do uszczelnienia łączonych elementów zaślepek zaleca się stosowanie bezbarwnego silikonu szklarskiego.

Montowanie schodów.

Uwaga!

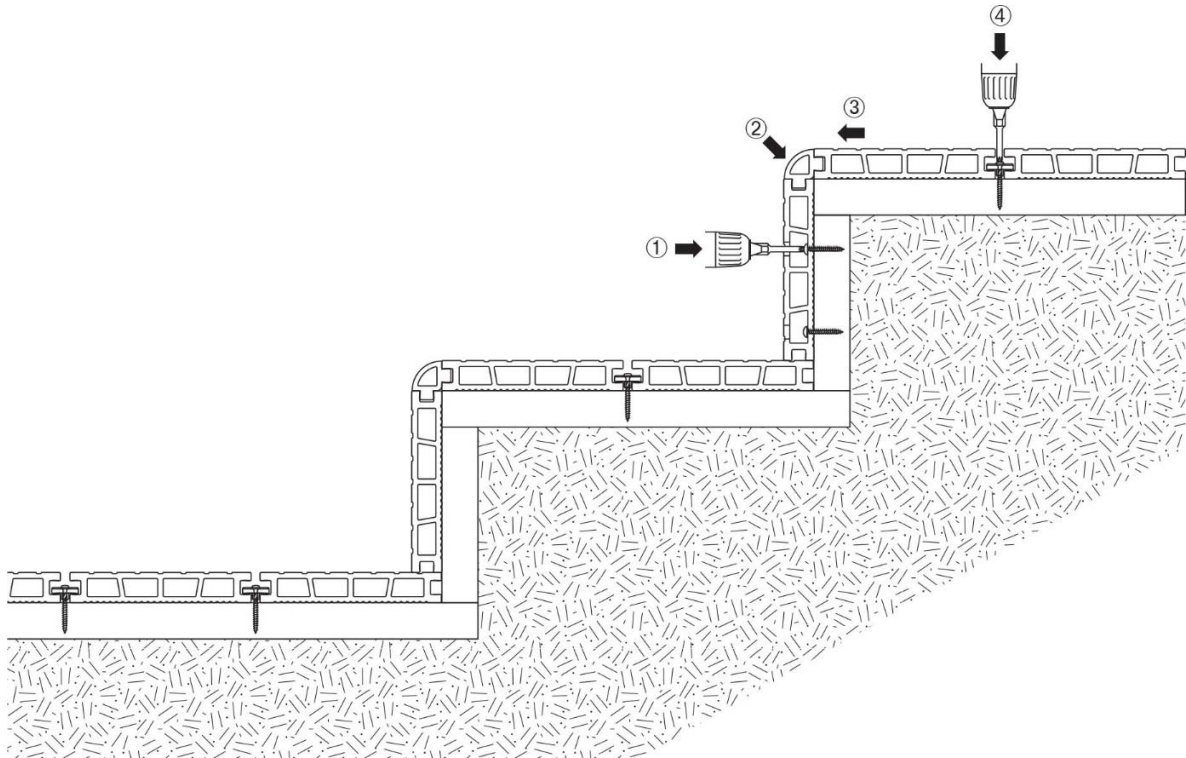
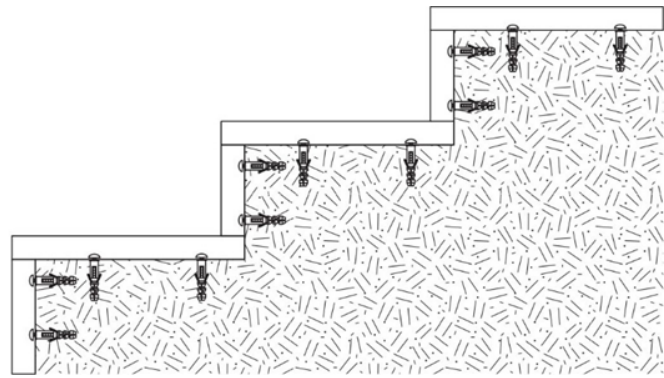
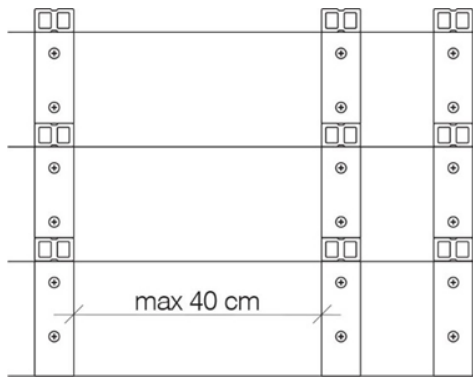
Poniższe rysunki pokazują sytuację idealną dla podstopnicy o wysokości 16,90 cm i stopnicy 29,00 cm, bez potrzeby docinania i łączenia desek.

Legary układamy pionowo przy podstopnicy i poziomo na stopnicy. Przycinamy na odpowiednią długość i mocujemy do betonowych schodów za pomocą kołków rozporowych. Legary powinny być ułożone w odległości max 35 cm od siebie (duże natężenie ruchu). Pamiętajmy, aby krańce schodów były wyłożone i zabezpieczone legarami, aby deska na nich położona miała oparcie.

Stopień układamy za pomocą ćwierćwałka, który łączy stopnicę z podstopnicą. Dopiero po złożeniu tego elementu układamy stopnicę. Stopnicę układamy łącząc ze sobą deski za pomocą klipsa mocującego, tak jak ma to miejsce przy układaniu tarasu.

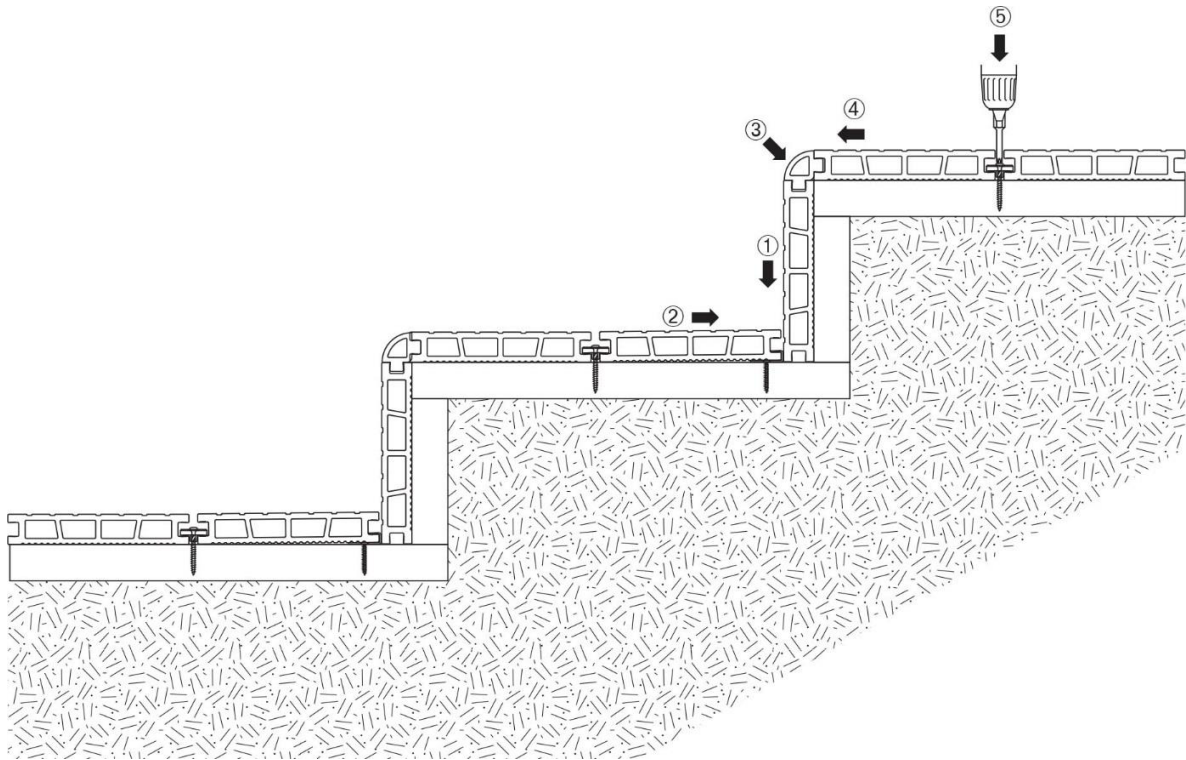
Układanie podstopnicy – metoda I

Deskę na podstopnicy montujemy bezpośrednio do legarów za pomocą wkrętów.

Układanie podstopnicy – metoda II

Deskę na podstopnicy montujemy dzięki dosunięciu deski na stopnicy w klips startowy. Deska ta jednocześnie dociska podstopnicę.

Uwagi:

- [?] Podczas montażu legarów należy pamiętać o pozostawieniu dylatacji 5 mm pomiędzy ich czołową i boczną powierzchnią.
- [?] Wewnętrzne odstępy pomiędzy legarami (od krawędzi bocznych) nie mogą przekraczać 35 cm.
- [?] Deski muszą mieć min. 3 punkty podparcia na legarach (na bokach i na środku).
- [?] Deski muszą posiadać dylatację w układzie pionowym od góry 2 mm, od dołu 5 mm. W układzie poziomym 5 mm z każdej strony.
- [?] Podczas wzdłużnego przycinania deski, należy pamiętać, aby odcięcie nie było odsunięte od elementu wzmacniającego nie więcej niż 6 mm.

Przechowywanie:

- [?] Profile podłogowe należy składować w miejscach zapewniających stabilne i równe składowanie w celu uniknięcia deformacji.
- [?] Profile wykonane z desek kompozytowych nie powinny być składowane na zewnątrz. Składowany materiał przed montażem należy zabezpieczyć przed opadami i nasłonecznieniem.
- [?] Ze względu na zawartość naturalnych włókien drewnianych nasycenie kolorów zmienia się po wystawieniu na działanie słońca i wilgoci i stabilizuje się po okresie 6 do 8 tygodni. Kompozyt, z którego są wykonane profile nie wymaga malowania, aczkolwiek ze względów estetycznych użycie dedykowanego oleju lub lakieru jest wskazane.

Pielęgnacja i konserwacja Czyszczenie desek kompozytowych:

Deski kompozytowe, jak każdy materiał stosowany na zewnątrz, narażone są na zabrudzenia. Zbierają się one często w ryflach, czyli drążeniach w

deskach. Powierzchnię tarasu należy czyścić przy użyciu szczotek lub odkurzaczy. Należy również pamiętać, aby okresowo zmiatać powierzchnię pod donicami i skrzynkami nie dopuszczając do zawilgocenia i zanieczyszczenia ziemią. Możemy posłużyć się myjką wysokociśnieniową. Ciśnienie wody nie powinno być większe niż 100 bar. Odległość dyszy od powierzchni czyszczonego tarasu powinna wynosić min. 40 cm. Dysze należy skierować w taki sposób, aby strumień wody był równoległy do ryflowań, dzięki czemu sprawniej pozbędziemy się zanieczyszczeń z powierzchni deski. Aby zapewnić odpowiedni odpływ wody oraz przepływ powietrza, należy oczyszczać przerwy między deskami nie dopuszczając do ich zatkania.

W sezonie zimowym należy na bieżąco usuwać śnieg nie dopuszczając do powstania oblodzonej warstwy. W przypadku powstania oblodzonej warstwy nie należy stosować soli i środków chemicznych (mogą powstać drobne, mechaniczne uszkodzenia wierzchniej warstwy deski oraz nierównomierne odbarwienia) ograniczając się najwyżej do użycia piasku.

Usuwanie plam i zarysowań:

W pierwszym okresie użytkowania tarasu z kompozytów na powierzchni desek mogą pojawić się zacieki po deszczu. Jest to normalny proces – zacieki powinny zniknąć po kilku tygodniach. Można je trwale usunąć za pomocą wełny stalowej. Trudne do usunięcia plamy i zabrudzenia, których nie udało się zmyć wodą, można usunąć stosując płyn do mycia naczyń. Należy pamiętać, iż plamy z tłuszczu lub oleju należy usunąć najszybciej jak to możliwe, nie dopuszczając do ich wchłonięcia, przy pomocy podstawowych detergentów. Skutecznym rozwiązaniem okaże się zakup specjalnego preparatu do czyszczenia desek kompozytowych. Rozpuści on szybko tłuszcz, usunie plamy z oleju, atramentu, węgla, sadzy oraz inne uporczywe zabrudzenia. Jeśli środek ten okaże się bezskuteczny, plam można się pozbyć za pomocą miedzianej szczotki. Oczyszczone miejsce może mieć początkowo nieco jaśniejszy odcień niż reszta desek. Kolor powinien się wyrównać w ciągu kolejnych tygodni.

Niewielkie, pojawiające się na powierzchni desek zarysowania można usunąć papierem ściernym o drobnej granulacji lub miękką drucianą szczotką zgodnie z kierunkiem bruzd na desce. Czynności te należy wykonywać bardzo starannie, aby nie uszkodzić lub nie zmienić wymiarów ryfli. Jeśli obawiamy się uszkodzenia powierzchni, przed właściwym szlifowaniem warto przeprowadzić próbę w mało widocznym miejscu.

Równomierny kolor:

Wszystkie materiały zawierające naturalne włókna ulegają procesowi starzenia. Podczas pierwszych kilku miesięcy po montażu, kompozyt będzie podlegał reakcji utleniania, osiągając jaśniejszy odcień od pierwotnego koloru. Proces ten jest efektem [m.in.](#) absorpcji wody przez włókna drewna i stabilizacji UV na powierzchni desek. W przypadku częściowego zakrycia tarasu efekt naturalnego starzenia spowoduje różnice kolorów. Aby tego uniknąć należy okresowo zmywać zakryte części tarasu, aż do momentu ustabilizowania się procesu starzenia. Aby taras miał jednakowy odcień na całej powierzchni, w

pierwszych miesiącach jego użytkowania warto, co jakiś czas zmieniać położenie donic i innych elementów wyposażenia tarasu. Dzięki temu powierzchnia desek będzie równomiernie nasłoneczniona, a deski zachowają jednolity kolor.

Aby ożywić kolor tarasu kompozytowego, zaleca się stosowanie specjalnego oleju bądź renowatora do desek kompozytowych. Poprawia on kolory materiału i dodatkowo zabezpiecza powierzchnię desek przed zaplamieniami. Deski kompozytowe są produkowane na bazie naturalnego drewna, dlatego mogą występować delikatne różnice w odcieniach poszczególnych desek, co nie stanowi podstawy do reklamacji.

Kompozytowa deska tarasowa jest produktem zawierającym włókna drewna, dlatego absorbuje niewielkie ilości wody, która może powodować rozszerzanie się profili w krótkim czasie po montażu. Proces ten stabilizuje się po kilku miesiącach w zależności od warunków atmosferycznych i wilgotności. Może to spowodować nieliczne obluźowanie niektórych wkrętów. Po sezonie zimowym należy sprawdzić połączenia i dokręcić obluźowane wkręty.